No. 2975 ( ) Zaterdag 13 Aug. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Maandag a.s. 15 Augustus, Feest van Maria Hemelvaart is voor Katholieken een feestdag, welke te vieren is als Zondag met verplichting van Mishoren.

Maria verering en eerbied voor de vrouw

Op zoek naar iets voor onze lezers, voor de feestdag van Maandag, over welke legende en historie we op onze vierde pagina iets hebben medegedeeld, viel ons in handen een artikel wat de bekende Franse schrijver Henri Bordeaux reeds enkele jaren geleden geschreven heeft over de weinige eerbied en [illegible]erentie, welke tegenover de vrouw van tegenwoordig worden in acht genomen.

De vrouw van tegenwoordig heeft de gelijke willen worden van den man. De man schaamt zich niet tegenover haar, niet het overwicht van zijn verstand, maar liefst de kracht van zijn spieren te demonstreren. Wat gelijke van den man? Meer dan ooit laat men de vrouw haar minderheid gevoelen. In stede van haar te dienen en behulpzaam te zijn, strijdt men met haar, inplaats van haar te beschermen, tracht men haar te benutten en uit te buiten.

Bordeaux wijst dan op gebeurtenissen in Duitsland, die aan de orde van den dag zijn. Jongemeisjes, die tot een plaatselijke katholieke organisatie behoorden, werden op een uitstapje overvallen door een groep Hitler-jeugd. Zij worden zo [illegible] geslagen, dat haar lichamen er zichtbare sporen van dragen, zij worden tegen de grond geworpen, in een sloot gegooid. Men spuwde ze in het gezicht...

Gij meent misschien, dat bij ons te lande, zegt Bordeaux, zulk een staaltje van barbaarsheid niet mogelijk is. Maar ook ten onzent is het meer dan tijd dat wij opkomen en ons verzetten tegen manieren, die de eerbied tegenover de vrouw uit het oog verliezen, alsook de eer, die onze natie steeds gemaakt heeft tot de meest fijne, elegante en beschaafde van alle.

En dan moet erkend [illegible] ten tijde van de zogenaamde minder beschaafde middeleeuwen daar prachtig in voorzien heeft door de bizondere devotie tot de H. Maagd, welke op de meest gelukkige wijze de harde kerels van krijg en oorlog stemde tot [illegible]heid, mededogen, tot bescherming van de zwakke, tot zachtheid tegenover de vrouw. De devotie tot de H. Maagd droeg in zich een deugd van beleefdheid en ridderlijkheid. De getuigenissen hieromtrent zijn eindeloos en ontroerend.

Denkt eens hoe in de twaalfde eeuw een monnik van Saint Medard in dertig duizend verzen de wonderdaden van Maria verzamelde. Wonderdaden die de gouden Legende waard zijn. Een verschrikkelijke boosdoener had toch een zekere liefde voor de H. Maagd behouden. Veroordeeld, wordt hij naar de galg gebracht en hangt men hem op, maar op het ogenblik dat men hem in de strop in de ruimte laat zweven, roept hij de Moeder Gods aan, en men ziet hem in de lucht hangen ondersteund door de blanke handen van Haar, die hij niet tevergeefs heeft aangeroepen. Drie dagen lang wordt hij door Haar in deze positie gehouden om hem de gelegenheid te geven zich te bekeren en de eeuwige straffen te kunnen ontgaan.

Ziet een eenvoudigen en onwetenden monnik, die niet anders kent dan „Ave Maria" te zeggen, om welke domheid men hem minacht en bespot. Hij sterft en uit zijn mond bloeien vijf rozen ter ere van de vijf letters, die de naam van Maria vormen. Een kloosterzuster verlaat het klooster om zich over te geven aan de zonde, maar na jaren keert zij berouwvol terug en vindt de H. Maagd die zij elke dag ook tijdens haar ergste afdwalingen aangeroepen heeft, op haar plaats, waar zij gedurende heel de afwezigheid van de zuster, de functie van kosteres heeft vervuld. Een ridder heeft tegen aanzien en rijkdom zijn vrouw aan den duivel verkocht, en als hij haar op haar laatste tocht vergezelt, gaat de vrouw een ogenblik neerknielen voor de beeltenis van Maria, en het is de H. Maagd, die in haar plaats met den ridder meegaat en den duivel straft voor zijn euveldaad. Een andere ridder die naar een tournooi trekt, vergeet zijn tijd [illegible] een kerk tot de H. Maagd te bidden, en deze strijdt gedurende dien tijd in zijn wapenrusting voor hem en wint de kamp.

Deze devotie tot de H. Maagd heeft zonder twijfel bijgedragen tot het vormen van dit gevoel van eer door de hardheid van deze ridders, deze soldaten, van al deze mannen van de oorlog en de arbeid, te verpuren en te veredelen. Zij werden er toe geleid om de vrouw met meer eerbied en liefde te beschouwen en haar met alle achting te behandelen. De eer dat is een soort van galanterie van de ziel, die ons dringt het zwakke te beschermen met vergeten van onze eigen belangen, tot een edelaardigheid ten opzichte van het eens gegeven woord, wat dan ook de gevolgen kunnen zijn. Het wordt min of meer tot een plicht, want de eer komt voort uit een soort van innerlijke cultus en doet meer dan het statig vereiste. En uit dit persoonlijke [illegible] gevoel van nationale eer, die zich niet tevreden stelt met alleen de grond van het vaderland te verdedigen, maar ook lichtgevoelig wordt voor alles wat eer en goede naam raakt.

„Terwijl de Kerk", zegt ons Léon Gauthier in zijn jammer genoeg reeds te veel vergeten boek over „La Chevalerie", aan den ridder voorhield zijn vrouw te beschouwen als een eerbiedwaardig wezen, dat evenals hij zelf, gedoopt was in het bloed van Jesus Christus en zijn gelijke was voor God, wilde het leenstelsel, dat zich zo vaak tegen de kerk verzette, hem tot een zekere zin van verachting aanzetten. Deze mannen van strijd en kamp hadden slechts achting en oog voor de oorlog, en de schoonste jonkvrouw behaagde hun in het algemeen minder dan een prachtige lansstoot of een mooi paard. In „Gilbert de Metz" bijvoorbeeld wordt verhaald van een schone jonkvrouw, dochter van Anséis, die voor het venster stond: een welgeschapen lichaam, een blozend gelaat, een nieuwe hals als een blanke lelie. Twee ridders gingen voorbij, Gawin en zijn neef Gilbert.

„Kijk eens, Gilbert wat een schone vrouw!"

Denkt gij dat de andere opkeek naar het venster om eveneens in loftuigingen los te breken? „Ach praat niet", antwoordde hij, „wat mooi is, dat is mijn paard!" Maar Gawin ging door: „ik heb nog nooit zo'n schoon meisje gezien met zulk een frisse kleur en zulke donkere ogen."

„Ik ken geen paard dat vergeleken kan worden met het mijne", anwoordde Gilbert, en hij verwaardigde zich niet de ogen op te slaan.

Moest men haar het hof maken? In deze oude epopeeën waren deze jonge maagden vrij gedurfd. Misschien moesten zij het wel zijn om de aandacht te trekken van zulke botterikken. In „Jourdain de Blaye" was het de schone Oriabel, die den jongen ridder wapent om den reus te gaan bekampen. Zij zou zijn vrouw worden, zij weet dat, maar hij begrijpt het nog niet. Maar zij zal 't hem aan het verstand brengen. „Zweer dat gij mij tot vrouw zult nemen als gij als overwinnaar uit de strijd komt". „Zeer gaarne", antwoordt de argeloze Jourdain, „maar ik dorst het niet zeggen. Dat was ook niet nodig, zij zorgde er wel voor. Stralend ging zij zijn zwaard halen en gespte het hem om volgens het ritueel der ridderschap. Zij moest hem nu een slag op de nek geven. „Ik ben een vrouw", zeide zij, „en het betaamt niet dat een vrouw een man slaat." „Sla mij", vroeg hij, „ik bid u er om". Nu aarzelde zij niet langer en gaf de gebruikelijke slag op het geliefde hoofd, dat zich voor haar boog.

„Wees een ridder", sprak zij, „en dat God u moed en eer geve!" Dan voegde zij er zacht aan toe. „Als gij lust hebt mij te kussen, doe het dan."

Hij deed het eerbiedig drie keer, en steeg te paard.

Dit is alles schoon en bekorend. „En is dat alles nu verdwenen?" vraagt Bordeaux. Door wat zullen wij deze eredienst van de H. Maagd vervangen, waaruit onze ridderschap is voortgekomen?

De eerbied voor de vrouw en het gevoel van eer zijn gewezen en moeten blijven de basis en grondslag van heel onze opvoeding.

PRIESTERFEESTEN

Natuurlijk heeft de wereld handelslui nodig. Natuurlijk captains of Industry. Natuurlijk moeten er propellerbouwers zijn en bankiers. Maar de wereld is niet alleen economie. Zij leeft niet van brood alleen. Wanneer we geslaagd zijn met Lockheed of Dornier in enkele uren New York te bereiken of de Oceaan te overvliegen, dan blijven toch de eigenlijke problemen onopgelost. Even onopgelost als in de tijd der postkoetsen. Even onopgelost als in de tijd dat Catharina van Senen met enkele monniken en nonnen en geleerden op muildieren naar Avignon reisde. Even onopgelost als in de tijd der pyramiden. Onopgelost als in de dagen dat Mozes, de geniale organisator, het Joodse volk uit Egypte voerde.

Er zijn dingen die zich niet door tempo laten oplossen, noch door rekenmachines. Natuurlijk is de wereld vol van gewichtige dingen, die aangepakt, bestormd en overweldigd moeten worden. En daarom is het goed dat de mensheid organisatorisch en technisch vooruit gaat. Iedere generatie heeft 't recht en de plicht zijn gang over de planeten tot een nieuw record te maken. Ieder hoort aan zijn tijd en niemand mag zich verontschuldigen, dat er toen ook anderen waren. Ieder moet zijn plicht doen. Bruggen bouwen met de methode zijner technische hogeschool en zich niet terugconcentreren naar de 15de eeuw.

De voorzienigheid plaatste ons in de 20ste eeuw en daar hebben we onze plicht te doen.

Zo heeft al het economische, al het hygienische, al het menselijke zijn betekenis. De wereld heeft rechtsgeleerden nodig, medici, kunstenaars, maar ook priesters. Mensen, die er op letten, dat de zielen niet van dorst omkomen. Dat het lied van de arbeid, het lawaai der machines en de genoegens der razende oppervlakkigheden de zielen niet doof maken. Mensen die met de wateren der eeuwigheid de aardse arbeid oversproeien. Die daar staan, waar andere mensen niet mogen staan. En die fluisterend kunnen spreken men hen, wier land niet van melk en honing overvloeit; wier ogen week zijn van tranen en ellende. Priester betekent, midden in 't licht, midden in de rijkdom en midden in de vreugde staan en ze toch niet zien. De genieters en de bezitters en de pleziermakers immer weer vermanen, immer weer vragen en immer weer terugbrengen op de grote inhoud van het leven; opdat ze in hun rijkdommen niet verdorren en in hun plezier niet omkomen; want van duizende gevaren zijn ze omgeven, om laag, oppervlakkig en aards te worden.

In duizende vormen gaat de ondeugd, de onwetendheid en de nood van het menselijke leven over deze wereld.

En daarom heeft ze priesters nodig. Mensen die zich de moeite geven dan een woord te spreken, wanneer alle woorden dezer wereld nutteloos zijn; dan een bron te openen, wanneer alle bronnen weigeren; dan de ogen glans te geven, wanneer alle sterren verdoofd zijn. Mensen die zich de moeite geven het wezenlijke te zien en het wezenlijke te dienen. Het ene noodzakelijke. De betekenis van het leven wat als enige grote troost, als deel van ons bestaan zich achter de dingen plaatst. Wanneer de handelsman die in een automobiel-tempo de jaren heeft afgelegd aan zijn stille uurtje, komt of de agitator of de zoeker naar liefde en genot voor het niets staat. Wanneer alle schoonheid vervallen is en de zinnelijkheid is uitgebrand. Dan is het zijn taak het enig mogelijke, het enig noodzakelijke te spreken. En niet alleen te spreken, maar het ook geloofwaardig te maken; geloofwaardig door zijn eigen overtuiging, door zijn eigen offer en door zijn eigen leven. Wanneer de andere vrienden heengaan, zet hij zich neer aan de rand van het bed, met zijn schaal vol bovenaardse drank En daarvoor moet ook deze arme zwakke mens wel een goddelijke hulp hebben en welke hij ook heeft, omdat steeds voor hem staat de Goddelijke Kruisdrager. En iedere plaats is voor hem een Galilea, een Jericho, een weg naar Jerusalem.

Voor dat alles heeft de wereld priesters nodig.

En herdenken wij dankbaar de gaven die God door deze mensen aan andere mensen over deze wereld verspreidt.

En zo herdenken wij dankbaar Maandag a.s. priesterfeesten van Curaçaose Priesters.

Den namen die we van hen mogen noemen zijn:

Z. HOOGW. EXCELLENTIE MGR. JORDANIUS GIJLSWIJK.

die in het Moederland zijn veertigjarig priesterfeest viert. Van die 40 jaren heeft hij er bijna 25 op Curaçao doorgebracht, als Pastoor op Sint Martin en in de Kathedraal op Otrabanda. Toen werd hij geroepen tot het ambt van Apostolisch Visitator in Zuid Afrika en daarop tot Apostolisch Delegaat aldaar met de titel van Aartsbisschop.

In de Kathedraal van Sta Anna zal Maandag a.s. een H. Mis van dankbaarheid worden opgedragen, met daarna Te Deum.

ZEER EERW. PATER REGINALDUS HOFHUIS.

die slechts afgebroken door één verlof 25 jaren in de Missie van Curaçao heeft doorgebracht, steeds op het hoofdeiland.

Santa Rosa, Santa Maria en Jan Doret zijn de parochies, waar hij heeft gewerkt, totdat hij zich onlangs wegens zijn zwakke gezondheid 't rustiger ambt zag toebedeeld van rector bij de Fraters op St. Thomas College.

Op Maandag a.s. te 9 uur 's morgens zal door Pater Hofhuis een plechtige H. Mis worden opgedragen met Pontificale assistentie van Z. H. Excellentie Mgr. P. I. Verriet.

Deze H. Mis is slechts toegankelijk voor genodigden.

Diezelfde morgen zal er van 11 tot 12 uur in het S. Thomas College gelegenheid zijn om de jubilaris te feliciteren.

Ad Multos Annos.

In de Schaduw van Broadway

BITTERE ELLENDE IN DE VERENIGDE STATEN.

Het droeve leger van 11 millioen werklozen.

Wie zich het leven der Verenigde Staten voorstelt als een permanente luxe, als een ononderbroken feest, als de eeuwige dag waar de zon des nachts vervangen wordt door duizenden lichtreclames en schijnwerpers, die zal diep ontgoocheld zijn over het leven buiten de lichten van Broadway.

De Verenigde Staten kunnen mogelijk wel het paradijs der productie zijn, maar het blijkt bij lange geen paradijs voor de bewoners...

Ondanks de oppervlakkige tekenen van vooruitgang en welvaart, ondanks de millioenen auto's, de „Night-clubs" en de weelderige magazijnen hebben de Amerikanen een verschrikkelijke winter doorgemaakt. Een derde gedeelte van de bevolking leeft in lichamelijke ellende, en de organen van openbare hulpverlening zijn niet in staat gebleken de ellende afdoende te lenigen. De openbare hulp, die in beginsel neerkomt op de Centrale regering, moet in wezen geschonken worden door de regeringen der verschillende staten, daar de centrale regering zich beperkt heeft tot de bekende W. P. A. (Works Progress Administration). Met de fondsen van deze W. P. A. kon de regering van Washington enige tijd geleden 3.500.000 gezinshoofden in dienst nemen. Het aldus besteedde geld kwam natuurlijk ook de industrie ten goede. Maar de nationale schuld groeide steeds aan, en zo kwam de dag dat Roosevelt de W. P. A. minder steunen kon, dan tot dan toe het geval was geweest.

En het gevolg? Het aantal personen, dat door de W. P. A. aan het werk kon blijven, daalde tot 1.800.000, dus tot bijna de helft. Men dacht, dat de particuliere ondernemingen deze mensen nu wel op eigen kosten in dienst zou nemen. Maar men had verkeerd gerekend... Toen in Juli 1937 meer dan een millioen werklieden van de W. P. A. hun ontslag kregen, ondervonden ook industriele ondernemingen hier een grote terugslag van. Het conservatieve blad „New York Times" moest bekennen, dat het aantal werkelozen, sinds het begin van 1937 met bijna vier millioen gestegen was, zodat het totale aantal nu 11 millioen bedroeg. Deze cijfers zijn zo verschrikkelijk, dat het Internationale Arbeidsbureau van Genève hen niet voor ernstig wilde opnemen.

De Centrale regering heeft gestemd voor een subsidie van 250 millioen dollar, opdat de W. P. A. haar weldoende arbeid kon voortzetten; op de afzonderlijke Staten drukt reeds de enorme last van de ouderdomspensioenen. Maar daarmede is het enorme probleem van de openbare hulpactie niet opgelost. Want nergens waren maatregelen getroffen voor de honderdduizenden arbeiders, die de W. P. A. noodgedwongen moest ontslaan. De particuliere liefdadigheid, en vooral de katholieken met hun lijfblad de „Catholic Worker" stelden alle pogingen in het werk, om aan minstens een gedeelte van deze ongelukkigen regelmatig voedsel te verschaffen. Te New York b.v. krijgen iedere dag 800 werkelozen, die van de openbare stedelijke hulpactie uitgesloten zijn, een ontbijt. Maar in de meeste steden, vooral de kleinere, verjaagt de politie meedogenloos deze groepen van ellendigen, en men verbiedt hen groeps-gewijze in de straten rond te lopen.

Maar waar leven zij dan van? Niemand kan het zeggen...... Is het dan nog te verwonderen dat de criminaliteit toeneemt, dat het aantal diefstallen en aanslagen regelmatig en ontrustbarend groter wordt?......

De Ellende der Jeugd.

Het tafereel wordt nog somberder als men de ontreddering onder de jeugd in ogenschouw neemt.

De colleges zijn overbevolkt. Alle jonge mensen met goed begrip en van enigszins bemiddelde ouders willen advocaat, arts of onderwijzer worden.

Te New York zoeken 400.000 jongens en meisjes tussen 16 en 24 jaar tevergeefs een betrekking. In de grootste stad der Verenigde Staten bedraagt de werkeloosheid onder de jeugd 47.8 procent.

Een zesde gedeelte van de bevolking van New York, dus ongeveer 1.255.000 personen moeten door de liefdadigheid onderhouden worden, hetzij door de regering van de staat, hetzij door de plaatselijke administratie, hetzij door de centrale regering met bemiddeling van de W. P. A.

Waar komt al dat geld vandaan?

Ook dat probleem is niet opgelost. In vele steden zijn de financiën totaal uitgeput. In de Zuidelijke Staten moet de weldadigheid zich beperken tot het verstrekken van vruchten en groenten. In het Zuiden zijn acht millioen landarbeiders absoluut noodlijdend: enkele maanden van het jaar werken zij voor de landeigenaars, en als het werk afgelopen is. zijn zij er nog ellendiger aan toe dan tevoren.

De regering tracht iets voor hen te doen door geldleningen voor het aankopen van land, maar deze actie is nog pas in een beginstadium.

De Europeaan, die de lichten boven Broadway ziet en de oneindige rijen luxe auto's zou ontgoocheld zijn als hij de ware toestand van de Verenigde Staten kende.

Want al die luxe en schittering berust op crediet. De meeste automobielen zijn op afbetaling gekocht, en de rente op het achterstallige geld bedraagt soms 36 procent per jaar. De middenstand d.w.z. de arbeiders van de fabrieken, zijn geheel verslaafd aan dit systeem; men koopt zonder te betalen, en de schulden stapelen zich op. Iedere maand loopt de koopkracht van de massa terug.

Bij de centrale regering, waar alles verlamd is sinds Roosevelt en het Congres grote meningsverschillen hebben, ontmoet de President van de Amerikaanse Republiek hoe langer hoe meer moeilijkheden, als hij zijn inzichten aan het Congres wil opleggen.

Het is te hopen, dat het komende zakenseizoen wat licht moge brengen in de ellende en in de bijna ontwarbare moeilijkheden.

De Amerikanen trachten nu de nachtmerrie van de winter van ellende 1937-1938 te vergeten, en tijd te winnen........

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Wat momenteel wel de meeste aandacht trekt in de wereldgeschiedenis, is de geweldige oorlogsvoorbereiding, waarmee Duitsland thans bezig is. Wat er precies gebouwd wordt, weet niemand; dat is het militaire geheim. Maar er worden wegen aangelegd, miltrailleursnesten en forten gebouwd en men zegt, dat er meer als 50 duizend man mee bezig zijn. Arbeiders die vroeger in de omgeving van Metz over de Franse grens trokken om in de Franse mijnen te werken, mogen dat van Duitsland niet meer, omdat men bang is dat zij de geheimen en uit te voeren werken zullen verklappen.

En niet alleen in Rijnland worden deze versterkingen aangebracht, ook in Tsjecho Slowakije. Van de andere grenzen schijnt men geen gevaren te vrezen.

Lord Runciman is nog steeds aan het confereren en heeft nog niet anders medegedeeld, dan dat de verschillende partijen niet zo onhandelbaar zijn als aanvankelijk wel is medegedeeld. Hieruit blijkt wel, dat Runciman nog heel aan het begin van zijn opdracht staat, gelijk een redenaar die nog werkt ad captandam benevolentiam, aan het begin zijner redevoering.

Spanje vertoont nog steeds hetzelfde beeld van strijd, bombardementen en het vernietigen van Engelse schepen. En tegen dit laatste dient Engeland maar telkens protesten in. Maar bij een dezer protesten van de laatste dagen heeft Engeland ook eens gevraagd, wanneer het nu antwoord kreeg van Franco over de terugtrekking van de vrijwilligers. De republikeinse regering heeft er lang op geantwoord, maar Franco nog steeds niet. Daarop is nu het antwoord gekomen, dat dit uitblijven niet te wijten is aan kwade wil; maar het delicate plan van Engeland moet door zoveel instanties bestudeerd worden, dat er nog niet op kon geantwoord worden.

Een bericht dat Frankrijk gedreigd zou hebben de grenzen open te zetten, als er niet spoedig antwoord komt, schijnt niet waar te zijn.

Zo worden we in de wereldpolitiek telkens en telkens herinnerd aan het bekende ezeltje van den koning.

Er was eens — het is lang gelden — een Koning. Hij was er een van het ouderwetse type, zoals ze tegenwoordig weer in trek zijn, maar nu zonder Kroon.

Die Koning had een — de ontaarding van het ras is van later tijd — bijzonder inteligent ezeltje.

Onder het bewind van dien Koning was een misdadiger ter dood veroordeeld. Ook deze misdadiger was slim. Hij sprak tot den Koning: geef mij, o Koning, een jaar uitstel van executie. Ik neem aan, Uw ezeltje, Uw trots, in dat jaar te leren praten; want ik heb verstand om met ezels om te gaan. Uw roem, o Koning, zal dan onbegrensd zijn. Vanwege Uw ezeltje. Geef mij alleen de verzekering, dat ik gratie krijg, als na afloop van het jaar Uw ezeltje zal kunnen praten.

De Koning dacht een ogenblik na. Waarom zou ik niet op het voorstel ingaan? Die man maakt een ernstige indruk; wat doet het er toe, of hij uitstel krijgt? gelukt het hem niet, dan wordt hij over een jaar toch opgehangen! ik kan er niets bij verliezen.

De Koning verleende den man gratie onder de gestelde voorwaarde.

Toen sprak een ander, minder wijs dan de Koning, tot den misdadiger, heel vertrouwelijk: hoe hebt gij dat kunnen doen? Gij weet toch even goed als ik, dat het u niet zal gelukken, het ezeltje van den Koning te leren praten.

De misdadiger antwoordde: dat zal ik u zeggen: in dat jaar kan veel gebeuren; ik kan sterven; het ezeltje van den Koning kan sterven ;de Koning zelf kan sterven. Ziedaar mijn gunstige kansen.

In het verre Oosten horen we van de oplossing van de grenskwestie tussen Japan en Rusland niets meer. Blijkbaar echter maakt Japan hiervan gebruik om nog eens even in China een flinke slag te slaan, niet te velde als wel in de lucht. Daar heeft men in de buurt van **Hankow huis gehouden op zulk een wijze**, dat we in de radio de cijfers niet hebben kunnen bijhouden van het aantal slachtoffers. Maar we noteerden van een plaats 680 doden en 430 verwoeste huizen. Elders op de rivier 30 Chinese jonken met man en muis in de grond geboord; weer elders 50 mensen die op een trein stonden te wachten.

Men zou met dit alles, er vreemd van kunnen opzien, dat niettegenstaande al deze strijd, de huidige keizersperiode de naam draagt van „Showa", wat zoveel betekent als „lichtende vrede".

Groter tegenstelling is wel moeilijk denkbaar. Nadere bijzonderheden over de huidige monarch mogen hier op hun plaats zijn.

De thans in Japan regerende Keizer, Hirochito, werd op 29 April 1901 geboren. Op twintigjarige leeftijd ondernam hij een rondreis door Europa. Deze reis was een gebeurtenis, want vóór hem had geen enkel lid van de Japanse Keizerlijke Dynastie ooit een reis naar het buitenland gemaakt. Na zijn terugkeer nam hij het regentschap over den zieken Keizer op zich en op 26 December 1926 — de sterfdag van zijn vader Yochihitos — besteeg hij de troon. Eerst twee jaar later, in November 1928, vond de plechtige kroning van den jongen keizer plaats in de oude keizersstad Kioto.

Sinds 1924 is keizer Hirohito gehuwd met Nagako, een dochter van vorst Kuni uit een oud Japans geslacht. De keizerin leidt een teruggetrokken leven, zoals de traditie en de zeden de Japanse vrouwen voorschrijven. Zij mengt zich niet in politieke aangelegenheden, maar gaat op in haar plichten als echtgenote en moeder. In de loop der jaren heeft zij den Keizer vijf kinderen geschonken, drie dochters en twee zoons. Van deze laatsten werd de kroonprins Akihito in 1933 geboren; de tweede zoon, Prins Machito, is eerst twee jaar oud.

Keizer Hirohito is de 124ste keizer van zijn dynastie, die wel de oudste van alle regerende vorstenhuizen der wereld is. Haar geschiedenis gaat terug tot het jaar 660 v. Chr., toen de stamvader Keizer Jimmu het Rijk stichtte en zich de titel gaf van „Tenno"

Volgens de legende zou Keizer Jimmu op 11 Februari de troon bestegen hebben, zodat deze datum ook nu nog een grote rol speelt; zelfs de tijdrekening der Japannezen gaat op deze datum terug. Zo leven zij niet in het jaar 1938, maar in 2580.

Het is algemeen bekend, dat de Japanse keizers goddelijk verering genieten.

Volgens de legende werd Japan oorspronkelijk door de goden zelf geregeerd. Het laatste godenpaar waren Izanagi en godin Izanami; aan hen is de schepping der Japanse eilanden te danken geweest. Uit dit goddelijk huwelijk ontsproten drie kinderen. Amaterasu, de godin der zon, Tsuki-yomi-no-Kami, de godin der maan, en bovendien Susano-o-no-mike, de godin van de zee.

Deze laatste stichtte echter veel onheil, zodat de godin der zon de heerschappij over de eilanden van Nippon aan haar achterkleinzoon Ninigi toevertrouwde.

Keizer Jimmu, de eerste werkelijke keizer van Japan, zou op zijn beurt weer een kleinzoon van Ninigi geweest zijn, zodat alle Japanse keizers rechtstreeks afstammen van de godin der zon Amaterasu.

De wetten van de troonopvolging zijn in Japan streng geregeld. Alleen mannelijke erfgenamen komen hiervoor in aanmerking. Schenkt de rechtmatige echtgenote van den Mikado den Keizer geen zoon, dan is deze volgens de wet gemachtigd, onwettige vrouwen te nemen. De troonsbestijging is een schitterende plechtigheid. De nieuwe keizer ontvangt de heilige schat, die uit het particuliere keizerlijke zegel, het heilige zwaard, de heilige spiegel en een keten van gewijde juwelen bestaat. Al deze kostbaarheden worden den nieuwen heerser door de kamerheren overhandigd.

Iedere Japanse regeringstijd heeft een eigen officiele benaming. Zo werd de regeringstijd van Keizer Yochihito, de vader van den tegenwoordigen Mikado, „Teischa" of „Tijd van grote gerechtigheid" genoemd. De tijd van keizer Hirohito die nu op de troon zit, wordt, zoals we boven reeds schreven, „Schowa" genoemd, wat zoveel betekent als „Lichtende Vrede".

CURACAO.

Muziekuitvoering a.s. Zondag n.m. 7.30 uur Brion-plein Muziekkorps

Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. Heil Europa (Mars) (T. von Blon)
3. Fant: Tanhâuser (R. Wagner)
4. Seufzer (Walzer)
5. Los Ojitos de una Mexicana (Danza)

— PAUZE —

6. Montmatre (Tango)
7. Fra Diavolo (Ouvert:) (Auber)
8. Potp: Populaire No. 10 (G. Renaud)

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Zondag, 14 Augustus 1938..

1. Wilhelmus — Opening
2. Maria-Programma:
   a. Ave Maria............ Fr. Philipp Vrouwenkoor van de Münchener Dom o.l.v. Prof. Ludwig Berberich
   b. Maria-hymne......... Fr. Volbach Koor van het Stedelijk Conservatorium te Dortmund o.l.v. C. Holtschneider
3. „Maria's Verheerlijking" door Pater G. M. v. Beckhoven S.M.
4. De drie Ruitertjes... A. Voormolen K.R.O. Symphonie-Orkest o.l.v. Eduard Flipse
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost Voor Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Sluiting.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via P.H.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Ouverture „Coriolan" ...... L. van Beethoven Concertgebouw-Orkest o.l.v. Prof. Dr. Willem Mengelberg
2. Medische Causerie door Dr. H. J. A. M. Willemsen
3. Scherzo uit „Ein Midsommernachtstraum"...... F. Mendelssohn Concertgebouw-Orkest o.l.v. Prof. Dr. Willem Mengelberg
4. Herzenwunden......... E. Grieg het Concertgebouw-Orkest
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. **Sluiting.**

HET NIEUWE CABINET IN VENEZUELA.

Op 4 Augustus heeft te Caracas het nieuwe Cabinet voor het eerst vergaderd met de President van de Republiek, Generaal Lopes Contreras. De optredende ministers hebben de volgende portefeuilles aanvaard; Dr. Esteban Gil Borges Minister van Buitenlandse Zaken. Dr. Luis Geronimo Pietri Minister van Binnenlandse Zaken. Colonel Isaies vloot. Mendina Leger en Dr. Enrique Aguerrevere Minister van Openbare Werken Dr. Francisco J. Parra Minister van Financiën. Handel en Nijverheid Dr. Manuel R. Egana. De portefeuille voor Onderwijs kwam in handen van Dr. Amenedore Rangel Lamus, terwijl de Gezondheidsdienst van de Reubliek geleid zal worden door Dr. Hector Cuenca. Als Secretaris van de President van de Republiek fungeert Dr. Alfonso Mejia. Tot Gouverneur van het Federale district werd benoemd Generaal Elbano Mibelli. De Cabinetswisseling heeft althans volgens betrouwbare zegslieden zonder bizondere incidenten plaats gehad terwijl de rust nergens verstoord werd. Enkele van de thans opgetreden ministers hadden eveneens zitting in het vorige cabinet, doch hebben thans een andere portefeuille opgenomen. Het drie jaren plan zal met de meeste energie voortgezet worden en een groot aantal nieuwe voorstellen, allen beogende de snelle economische ontwikkeling van Venezuela zullen binnenkort bij het Congres ingediend worden. Het mag als een gunstig teken voor de ontwikkeling van onze nabuurstaat gerekend worden dat de regeringswisseling dit maal zulk een rustig verloop gehad heeft, wat ongetwijfeld tot de bloei van het land zal bijdragen.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

De Heer Eustaquio Luis Hersilia, is benoemd tot telegrambesteller bij de Lands Radiodienst op Curaçao.

De tijdelijk seiner bij de Landradiodienst alhier L. G. Verdoodt, is tijdelijk overgeplaatst naar Aruba.

De buitengewoon hulpkommies der belastingen Carlos Antonio Isabella is benoemd tot tijdelijk klerk bij de werkplaatsen van het Departement van Openbare Werken op Curaçao.

Aan Mevr. G. M. H. Carty-Houtman, tijdl. onderwijzeres 4de klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao, werkzaam gesteld aan de Oranjeschool te Philipsburg op St. Maarten is met ingang van 19 Sept. 1938 waalf dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en in aansluiting daaraan eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Z. E. de Gouverneur heeft bepaald dat de verjaardag van H. M. de Koningin op Woensdag de 31ste Augustus a.s. met inachtneming van de daaromtrent overigens bestaande voorschriften, op de volgende wijze zal worden gevierd:

1o. op dien dag zal van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en van de Gouvernements-vaartuigen, welke binnen deze haven liggen, de nationale vlag worden uitgehangen.

2o. des voormiddags om $8\frac{1}{2}$ uur zal er op het Wilhelminaplein parade worden gehouden, waarvoor de Plaatselijk Militair Commandant de nodige bevelen zal geven;

3o. de Gouverneur zal des voormiddags om $10\frac{1}{2}$ uur audiëntie verlenen ten Gouvernementshuize.

De heer Dr. J. Benesch, arts, wonende alhier, is toegelaten tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk in Curaçao.

De heer W. H. de la Fuente, arts, is toegelaten tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk in Curaçao.

Aan den Directeur-Adminstrateur der Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curaçao, Jacob Hazeveld, is vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan 8 maanden buitenlands verlof wegens ziekte verleend met vergunning de vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen.

Aan Mej. A. Zanen, tijdelijk onderwijzeres aan de Wilhelminaschool alhier, is van en met 14 Juli 1938 tot en met 11 Augustus 1938 verlof wegens ziekte verleend.

De Gouvernements-Secretaris.
Gronemeyer.

DE TARIEVEN DER AUTO'S.

Door ons Bestuur is een commissie benoemd tot herziening van de tarieven der huurauto's. Leden dezer commissie zijn de Heren L. Jansen, hoofd van het departement van economische zaken, S. E. L. Maduro van de Kamer van Koophandel en J. Sprockel, Voorzitter van de Staten. Namens de R.K. Chauffeursbond Liga di S. Cristobal hebben in deze commissie zitting de Heren J. Jonkhout en Mr. S. van der Meer.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND
Groep Nederlandsche Antillen.

JEUGD-BIOSCOOPVOORSTELLING
op Vrijdag 19 Aug. a.s. in „ROXY".
Aanvang 5 uur n.m.

VERTOONING DER ROLPRENTEN

No. 1. De Doopplechtigheid van H.K.H. „Prinses Beatrix".
No. 2. De beroemde Weener Zangerknapen in hun eerste groote film „ZINGENDE JEUGD".

TOEGANGSPRIJZEN

voor kinderen	Balcon f. 0.30,	Beneden 0.15
voor volwassenen	„ 0.50,	„ 0.30

2—

Op het Hoofdbureau van Politie (Kamer No. 101 zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen.

Een autowiel, 2 Switchsleutels, Een spaarbankboekje (Curaçaose Bank, enige loterijbiljetten, een dames-polshorloge, een pak meubelonderdelen, een chequeboek, een heren-polshorloge, een coupon japonstof.

DIEFSTALLEN.

Door den 30-jarigen koopman W. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een étui met sleutels. Bij een onderzoek bleek dat een 12-jarige jongen zich hieraan had schuldig gemaakt. Procer-verbaal is opgemaakt.

Door den 52-jarigen controleur F. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van verf. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

AANRIJDING.

Op Zondag j.l. had op de Berg Altena een aanrijding plaats tussen een luxe auto en een motorrijder. De motorrijder liep hierbij enige onbeduidende schrammen op aan zijn lichaam. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Landswatervoorzieningsdienst.

Hierbij wordt de aandacht van de aangeslotenen op de waterleiding gevestigd op de bepaling van artikel 10 van de voorwaarden, dat bij het niet tijdig betalen der verschuldigde gelden voor waterlevering, een bedrag van f. 1,— voor aanmaningskosten in rekening gebracht zal worden.

Na afsluiting der waterlevering komen ook nog verdere inningskosten (Deurwaarder enz.) voor rekening van de afgesloten.

DE DIRECTEUR L.W.V.

HET SLOT CONCERT VAN HET TRIO IN ROXY.

Zoals was aangekondigd, gaf het Concert-gebouw-trio een middagconcert, voornamelijk voor de jeugd.

Grote opkomst van de jeugd werd niet verwacht, want „wat geeft een kind nu om klassieke muziek".

Toch is dat nogal meegevallen. Roxy was tamelijk goed bezet en voor het merendeel door jeugdige toehoorders. Ook de wijze, waarop de jeugd reageerde op deze kunst, is velen meegevallen.

Het was onder het spel muisstil. Blijkbaar werden de jeugdige toehoorders gepakt door de muziek.

De kinderen die wij na afloop spraken, waren vol enthousiasme over hetgeen ze gehoord hadden. Ongetwijfeld heeft het opvoedend op ze gewerkt. Het idee van de Kunstkring om dit concert voor de schooljeugd in te leggen, is dan ook zeer toe te juichen.

Wat het concert zelf betreft, we zullen er kort over zijn.

Het was, zoals de andere in alle opzichten goed. De viool-solo **Romana Andalazza** van De Sarasate viel zeer in de smaak van het jeugdig publiek; **Gavotti** van **D. Popper** voor Cello licht en vlot; de mooie improvisatie voor piano over het plechtige „Merck toch hoe sterck" door Van Rennesse, en twee études van Chopin, werden gespeeld door Van Renesse, zoals we dat van hem gewoon zijn geworden, magistraal, overweldigend.

Na de pauze speelde het Trio op 66 c. kl. Terts van Mendelsshon B. Voor ons was dit het glanspunt Een stuk, dat de serie mooie concerten, die het Trio gegeven heeft, op waardige wijze heeft afgesloten.

Nogmaals spreken we de hoop uit dat deze kunstenaars nog eens op Curaçao mogen terugkeren.

Ongetwijfeld zal dit Nederlandse Trio in Caracas succes hebben gehad. Nederland mag met recht trots zijn op deze mensen.

Het kunstminnend publiek van Curaçao is hun dankbaar.

Onze beste wensen vergezellen hen op hun reis naar het Vaderland.

A. C.

NABETRACHTING over de CONCERTEN VAN HET TRIO.

Het grote muziekfestijn is ten einde. Velen hebben volop genoten, omdat zij zich lieten gaan op de vleugelen der muziek; sommigen waren minder voldaan, wellicht omdat zij te nuchter en te koud stonden tegenover deze kunstprestaties; anderen — en hun aantal is droevig groot — hebben deze prachtgelegenheid om fijne, verheven, treffende muziek te horen en ervan te genieten, voorbij laten gaan, veelal om financiele reden en door niet voldoende reclame.

Het succes wat de uitvoering betreft, is enorm geweest. Het beroemde Mengelbergse Trio heeft zijn naam hoog gehouden en alle zeilen bijgezet om de kunstavonden te doen slagen.

Zelfs het Matinée, dat verwacht werd meer voor kinderen te zijn, stond op hoog peil en gaf een even mooi program als de Avondconcerten.

In zover zijn de uitvoeringen ook voor de Kunstkring een succes geweest en zijn allen, die ervan hebben genoten, niet alleen de artisten, maar ook de Kunstkring dankbaar en hopen dat deze hen nog dikwijls in de gelegenheid zal stellen, eerste klas muziek te genieten.

Maar onze bewondering en dankbaarheid en hulde strekken zich nog verder uit. Het zou onbillijk, zijn alle eer van de uitmuntende verheven muziek te geven aan die ze ten gehore brachten en deden uitvoeren. Groter eer en hoger hulde verdienen de genieën, de Grootmeesters der muziek, de componisten van deze beroemde stukken.

Wie kreeg bij het horen van deze composities niet een grote eerbied en verering, bijna zeiden wij aanbidding voor van Beethoven en Mendelssohn, Schubert en Chopin, Sarasate en Popper?

Hierbij denken wij ook aan de uitstekende pianist G. van Renesse, voor wiens spel als solist en begeleider en voornaamste in de trio's geen woorden te vinden zijn: dat is boven alle lof verheven. Maar wij willen bijzonder melding maken van zijn improvisatie over „Merck toch hoe sterck", een bekende melodie. Hij noemde deze Improvisatie geen compositie; maar behalve de vinding van de melodie staat deze volkomen met een compositie en een zeer goede compositie gelijk. Wij stonden verbaasd over zijn rijke fantasie, de prachtige volle accoorden en fijne variaties.

Als pianist en componist, dunkt ons, kunnen wij van Renesse gelijk stellen met de grote beroemde violist en componist Kreisler.

Wel zagen en voelden wij dat alle componisten toch niet even diep en logisch en fijngevoelig zijn. Bij den ene is het niets dan ernst, bij den ander enkel geestigheid, de een is meer verheven, de ander tamelijk oppervlakkig, de een stelt hogere eisen aan de techniek, de ander vraagt meer gevoel.

Nu is het de grote verdienste van dit Trio, dat het de verschillende componisten ieder in zijn eigen stijl en opvattingen op voortreffelijke wijze doet uitkomen en uitstralen.

Hulde dus aan deze grote kunstenaars, dank voor hun prachtig spel, en hopen wij dat zij, rekening houdende met de omstandigheden, niet ontevreden zijn over de ontvangst en geen drie jaar laten verlopen; maar spoedig terugkeren met hun grote kunst.

Moge dan de voorbereiding beter en zorgzamer zijn en moge het dan gelukken niet alleen de kunstliefhebbers van hogere stand en hun kinderen te doen genieten, maar ook de vele kunstminnenden onder ons muzikale volk; om het op te voeden en tot hogere beschaving te brengen ook op kunstgebied in casu de Muziek.

R. B.

Met het m.s. „COLOMBIA" dat d.d. 21 Augustus te Curaçao wordt verwacht, zullen de navolgende passagiers arriveren.

Mr. Terborg, Fam. de Nie, Fam. Goodliffe, Mr. Amelunxen, Mr. Lemeyer, Fam. Goudswaardt, Mej. Noortwijk, Mr. Hoffmann van Hove, Fam. van der Spek, Mevr. Gronemeyer, Fam. van der Hoff, Fam. de Jong, Mr. Vincent, Mevr. Lidington, Mevr. Hart, Mej. van der Zalm, Fam. v. Deutekom, Mej. Notenboom, Fam. Valk, Fam. van der Linde, Fam. Onderke, Fam. Scholder, Mej. Palm, Mej. Wever, Mej. v. de Valk, Zr. Franken, Mr. van Pelt Fam. Baardse, Fam. Milo, Fam. van Unen, Mevr. Stam, Fam. Grasman, Mr. Hulsebosch, Mr. Hartgers.

HET ARBEIDSLIED OP CURAÇAO.

Bij alle volkeren kent men het arbeidslied, het lied dat onder het werk gezongen wordt en dat juist op het rythme vereist bij het werk.

Men begrijpt vanzelf waarom men dan aan het zingen slaat,men doet het om het werk te vergemakkelijen.

Zien we rond bij de volkeren dan ziet men ze zingen, bij het heien, karnen, vlasslijten etc.

Poelhekke geeft in zijn mooi boek „Woordkunst" deze omschrijving: „Bij natuurvolkeren kan men waarnemen, dat het werk begeleid wordt door rythmische geluiden, die evenwijdig lopen met het rythme der bewegingen. Die geluidenreeksen vergemakkelijken het werk, en geven een gewaarwording van welbehagen, d.i een aesthetische indruk. Worden die rythmische geordende geluiden vervangen door woorden, dan ontstaan de arbeidsliederen, die steeds met bewegingen van het werk gepaard gaan".

Nu hier op Curaçao de electrische hamers roffelen op de wanden der tanken en de lucht vol rumoer is, is het arbeidslied wel grotendeels verdrongen naar de koenoek.

Bij het „pikken" en het planten van de mais, kan men de mensen daar die gezangen eindeloos horen herhalen.

Zo men zou vragen wat ze zingen, dan krijgt men ten antwoord: „O, dat is maar wat onzin". En werkelijk, als men aanhoudt en verder navraagt naar de tekst dier liederen, dan is dat dikwijls ook onzin, valt er werkelijk geen zin aan te hechten. Er is echter een verklaring te vinden, waarom dat onzin is voor ons, waarom wij niet meer verstaan kunnen, wat er gezegd wordt.

Deze gezangen schijnen n.l. werkelijk oud en te stammen van een paar eeuwen her. De scheppers dier gezangen schijnen er hun gemoed in te hebben uitgestort, ze willen er in spreken van Guinea, waar ze eens waren en dat nu zo ver is. Ze willen er in spreken van hun heimwee naar de bossen over de zee. Men klaagt dat het zo warm is en dat de grote heren wonen in de grote huizen.

Zoals men ziet, heeft zich hier een werkelijk gevoelig hart in korte zangen uitgezongen, steekt er veel achter die paar eindeloos herhaalde woorden; tijden die voorbij zijn; vreugde, die niet meer is.

De latere geslachten begrepen niet goed meer, wat er precies gezegd werd en hebben de woorden vervormd en onduidelijk gemaakt en daarom is het nu soms werkelijk onzin, wat er gezongen wordt.

Wie kan er eens de koenoek intrekken en zijn oor te luisteren leggen, de teksten gaan opnemen, ze bestuderen en reconstrueren. De moeite voor dat werk zou misschien tot gevolg kunnen hebben, dat we weer leren kennen, hoe die mensen gestemd waren, van verre zullen we hun lief en leed een klein beetje kunnen bevroeden?

Br.

WIJZIGING VAARPLAN SURINAME-LIJN.

In de Surinaamse pers lazen we het volgende, nieuwe vaarplan van de K.N.S.M. dat met November in werking treedt.

1. De twee-wekelijkse tussenpauze tussen „Cottica" en „van Rensselear" komt te vervallen, waardoor het vaarplan regelmatig drie-wekelijks wordt.
2. Madeira wordt op de uitreis niet meer aangelopen. Dit zal door de Colon lijn geschieden, zodat de lading van Madeira met overscheep te Trinidad naar Paramaribo gebracht zal worden.
3. Op de uitreis zal vóór Paramaribo, eerst Barbados en Trinidad worden aangelopen, terwijl deze havens in omgekeerde volgorde eveneens naar Paramaribo op de thuisreis zullen worden aangedaan. Op de uitreis naar Paramaribo en op de thuisreis vóór Paramaribo, blijft het vaarplan ongewijzigd.
4. De „Cottica" 14 October van Amsterdam is het laatste schip, dat nog het bestaande vaarplan volgt.
5. Het s.s. „Oranje Nassau" maakt zijn laatste reis 22 November 1938 van Amsterdam en wordt vervangen door het s.s. „Crynssen".
6. De vertrekdag van Amsterdam wordt Dinsdag in plaats van Vrijdag.

NIEUWE PILOOT VOOR K.L.M. IN WEST-INDIE.

In verband met de uitbreiding van het luchtnet naar Trinidad en Barbados.

Het Handelsblad meldt:

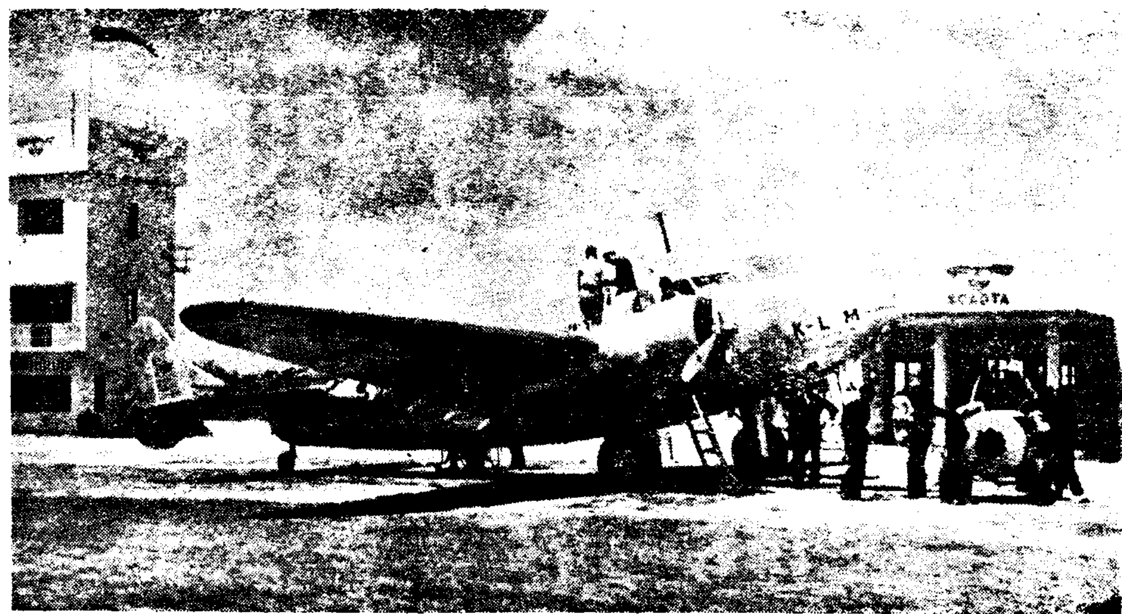
Naar wij vernemen zal de staf vliegend personeel van de K.L.M. in West-Indië binnenkort weer een uitbreiding ondergaan. In verband met de a.s. vergroting van het luchtnet met lijnen van Curaçao naar Trinidad en Barbados acht men het n.l. noodzakelijk over uitgebreider personeel te beschikken dan thans het geval is, daar men anders in speciale gevallen onvoldoende vliegers en telegrafisten zou hebben voor het normale verkeer.

Momenteel heeft men dan ook het plan om tegen October een piloot en een telegrafist van het Europees verkeer naar de West over te plaatsen.

Het is ook tegen dien tijd, dat men verwacht dat de nieuwe lijn, welke wij hierboven noemden, in gebruik zal kunnen worden gesteld. Vooral de lijn Curaçao — Trinidad betekent een enorme uitbreiding van het West-Indische verkeer. Dit traject heeft n.l. een afmeting van ruim 800 k.m., hetwelk een der grootste verbindingen is, welke de K.L.M. onderhoudt. Buiten de Indië-lijn is n.l. alleen de lijn Kopenhagen — Parijs groter. Men verwacht echter, dat deze dienst in de tijd van 2¾ uur zal kunnen worden gevlogen, hetgeen zeer wel mogelijk is nu men in de West met de zeer snelle Lockheed-toestellen vliegt.

Hoe belangrijk deze verbinding is, blijkt uit 't feit, dat men te Port of Spain, de luchthaven te Trinidad, aansluiting geeft op het Pan American Airways verkeer van Suriname via Porto Rico Haiti en Cuba naar Florida en de rest van de V.S., terwijl in het Zuiden de verbinding naar Brazilië verlengd is. Vooral onze verbindingen met Venezuela kunnen dan een groot aantal passagiers voor de nieuwe lijn opleveren.

De toestand van het vliegveld te Trinidad is uitstekend. De fototechnische staf van de K.L.M., welke op dit eiland geruime tijd luchtfotografisch bodemonderzoek heeft geleid, heeft over dit vliegveld gegevens verzameld, waaruit blijkt, dat dit veld aan alle eisen van een modern vliegveld voldoet. Minder goed is het gesteld op Barbados, waar het veld nog niet gereed is De verwachtingen zijn echter goed, en men mag dan ook aannemen, dat dit vliegveld tijdig voor de dienst in October gereed zal zijn. Is dit echter in die maand nog niet zover, dan zal men de opening van de dienst nog enige tijd uitstellen.

Het Lockheed vliegtuig „Troepiaal" van de K.L.M. dat de vlucht Curaçao—Miami (Ver. Staten) op Vrijdag, 12 Augustus 1938 in 6 uur volbracht.

VERBETERING ZUIGELINGENZORG.

COMMISSIE REGERINGSJUBILEUM H. M. DE KONINGIN.

De Commissie tot voorbereiding van het 40-jarig regeringsjubileum van H.M. Koningin Wilhelmina op 6 September a.s. heeft besloten om iets blijvends te stichten ter gelegenheid van dit jubileum, opdat de herinnering aan deze roemrijke regeringsjaren levend blijft. Zij heeft besloten aan het Bestuur van Curaçao ten teken van verknochtheid aan onze regerende Vorstin een Stichting voor zuigelingenverzorging en moederschapszorg aan te bieden, met een kapitaal, waaruit de kosten van de inrichting van een of meer klinieken bestreden kunnen worden.

Deze Stichting zal met het ingezamelde kapitaal op de feestdag, binnen het kader der feestviering, aan het Bestuur van Curaçao worden aangeboden, als geschenk van de gehele burgerij van het gebiedsdeel Curaçao.

Stort dan allen Uw bijdragen, groot en klein, voor dit schone doel, dat aan de gehele bevolking ten goede komt en dat voorziet in een dringende behoefte. Er is nood op dit gebied. De zuigelingensterfte op Curaçao was in 1936 93,4 en op Aruba 160,4 per 1000 levend geborenen. „Voor een deel zijn deze hoge cijfers te wijten aan slechte verzorging van zuigelingen", aldus het Verslag van den Gouverneur over 1936.

Helpt mede om een sterk en gezond ras te kweken in ons gebiedsdeel. Offert van Uwen rijkdom ten behoeve van hen, die minder hebben en strekt een hulpvaardige hand uit tot hen die hulp in de vorm van voorlichting in zake zuigelingenverzorging en moederschapszorg zo dringend behoeven.

Men zegt: ‚Curaçao is moe van het collecteren". Misschien is daar reden voor, maar ongetwijfeld zal voor dit doel de moeheid overwonnen worden. De offervaardigheid op Curaçao is groot. Meermalen bleek, dat men gaf, veel gaf, wanneer op het juiste moment voor het juiste doel gevraagd werd. Welnu: de herdenking van het 40-jarig regeringsjubileum van Hare Majesteit is het moment; verbetering van de zuigelingenverzorging het doel.

Det lijsten zullen met de gelden en de akte van oprichting der Stichting aan den Gouverneur worden overhandigd.

Dezer dagen vangt de collecte aan.

EERSTE VLIEGTOCHT VAN DE K.L.M. NAAR DE VER. STATEN SCHITTEREND GESLAAGD.

De K.L.M. deelt ons mede, dat de „Troepiaal", die gisteren in de morgen van Curaçao naar Miami (Ver. Staten) vertrok behouden is aangekomen om ongeveer 12 uur a.m. Het vliegtuig had 24 Kilogram post aan boord, (plm. 4000 brieven) en één passagier.

Wij mogen de K.L.M. wèl gelukwensen met deze eerste vliegtocht Curaçao-Ver. Staten.

Hoe beter men de tragiek van het mens-zijn begrijpt, des te gemakkelijker wordt het goed-zijn, dat niet meer oordelen, maar redden wil.

Voor een zegenrijk apostolaat komt het er niet op aan, wat er **met ons** gebeurt, maar wat er **door ons** gebeurt.

Eikenstammen vorderen
Jaren van zonnekracht,
Paddestoelen en zwammen
't Maanlicht van één nacht.

Opsluiting in God met uitsluiting van de naaste, geeft kortsluiting.

Kleingeestige mensen beminnen slechts datgene, wat zich aansluit aan hun opvatting of er zich naar schikt.

Valse vrienden vleien, de ware vermanen.

Het meest doeltreffende middel om de afkeer, die wij van onzen evenmens hebben, te doen verdwijnen, is, hem elke dag een blijk van onze genegenheid te geven; en het middel om de afkeer te doen ophouden, die een ander van ons heeft opgevat, is, alle dagen iets goeds van hem te zeggen.

Het zijn veelal kleine geesten, die het grote woord voeren.

Geen strijd van gedachten is ook geheel vrij van persoonlijke elementen.

Zijne Excellentie de Gouverneur zal instede van Donderdag 18 Aug. a.s. op Woensdag den 17den Aug. 1938, audientie verleenen.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

In Costa Rica is ook een onteigeningswet aangenomen, gelijk onlangs in Mexico.

Door deze onteigeningswet zullen vooral Noord-Amerikaanse eigendommen worden getroffen.

NEDERLAND

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Hare Majesteit de Koningin is te Soestdijk aangekomen voor een bezoek van enige dagen.

Minister Colijn is van zijn lichte ongesteldheid hersteld.

Het bezoek van Z. M. Leopold, koning der Belgen aan Nederland, is bepaald op 21 November a.s.

Het departement van Defensie deelt mede van den commandant van de Johan Maurits van Nassau bericht te hebben ontvangen, als zou zijn een Brits passagierschip in bescherming hebben genomen, volkomen uit de lucht gegrepen is. Naar verluidt is het betreffende bericht afkomstig van een passagier van het betrokken Engelse schip.

De staatscourant bevat het eervol ontslag aan den Schout bij Nacht titulair J. W. Dikkers, onder dankbetuiging.

Aan de wapenschouw, de 29ste dezer van de weermacht te Den Haag, zullen medewerken de koloniale reserve, de marine, de landmacht en vliegtuig eskaders. Deze wapenschouw is bedoeld als een hulde aan Hare Majesteit, die dan 40 jaar lang het oppergezag over land- en zeemacht voert.

Bovendien zullen er tien muziekkorpsen aan deelnemen, terwijl voldoende ruimte beschikbaar is voor een publiek van 60.000 personen. De wapenschouw zal worden uitgevoerd onder bevel van den commandant van het Veldleger.

De Karimata heeft thans bijna geheel het vastgestelde terrein van 100 vierkante meter afgewerkt. Thans wordt beraadslaagd hoe verder zal worden gewerkt. Hiertoe zullen puls steekproeven worden genomen in de bodem voor de ontdekking van het achterschip.

Besloten werd om na afwerking van het bepaalde terrein in Zuid-oostelijke richting door te gaan. De leiders hebben groot vertrouwen in de afloop. Het gaat er om de juiste plaats te vinden, hetgeen een kwestie van tijd is. Nader wordt gemeld dat het pulsen geen resultaat opleverde.

De delegatie van de Soenan zal de 20ste dezer in Nederland aankomen.

In het tijdvak Januari tot Juli bedraagt het aantal binnengekomen schepen en het netto aantal register tons op de Nieuwe Waterweg 8718 en 14.02 millioen. Voor Antwerpen waren deze cijfers 6722 en 11.28 millioen; voor Hamburg 10.866 en 11.95 millioen.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

UITSLAG WEDSTRIJDEN PHOENIX BEKER.

S.U.B.T.			
Transvaal	S.U.B.T.		
Scherpenh.		S.U.B.T.	
Feijenoord	Scherpenh.		S.U.B.T.
R.C.C.			
Hercules	R.C.C.	R.C.C.	
	J. Holl.		

PROGRAMMA WEDSTRIJDEN WILHELMINA—BEKER.

Zondag, 14 Augustus 1938.

MUNDO NOBO.

9.— — 10.15 uur v.m.

S.U.B.T. — Transvaal	b	F. Kranenburg

4.30 — 5.45 uur n.m.

Jong Holland — Feyenoord	a	H. Elfrink

RIO CANARIO.

4.30 — 5.45 uur n.m.

Asiento — Hollandia	c	O. Suarez

SCHERPENHEUVEL.

4.30 — 5.45 uur n.m.

Scherpenheuvel — Hercules	d	A. Oehlers

Zondag, 21 Augustus 1938.

MUNDO NOBO.

Winnaar a — R.C.C.	e	A. Jesurun

RIO CANARIO.

Winnaar b — Winnaar c	f	F. Kranenburg

Zondag, 28 Augustus 1938.

MUNDO NOBO.

Winnaar d — Winnaar e	g	A. Jesurun

Woensdag, 31 Augustus 1938.

MUNDO NOBO.

Winnaar f — Winnaar g		H. Elfrink.

Bij gelijke stand alle wedstrijden 2 × 7½ minuten verlengen, is de stand dan nog gelijk, dan beslist het lot.

Voor deze wedstrijden worden geen groene kaarten rond gezonden.

BESTUUR C.V.B. GEWIJZIGD.

De C.V.B deelt mede, dat in verband met het a.s. buitenlands verlof van den 1sten Secretaris, met ingang van 15 Augustus 1938 zullen optreden als volgt:

1ste Secretaris	de Heer J. W. S. Beaujon Pietermaai 98a
Competitieleider	de Heer G. M. Beltram Bergstraat 17
2de Secretaris	de Heer G. P. Meurs Ned. Ind. Gas Mij. (in- en afschrijving leden) (elftal opgaven; wedstrijd- en ruilformulieren.)

HET BESTUUR

Aankomst en Vertrék der schepen gedurende de maand Augustus 1938.

13	Ned.	El Libertador	Maracaibo—Aruba	Aruba—Maracaibo
13	Duitsch	Kreta	Colombia	Prt. Cabello
14	Eng.	Dramatist	Liverpool	Cristobal
15	Noor	Lindvangen	St. Domingo	La Guaira
15	Jap.	Fatsuma Maru	?	„
15	Amk.	San Luis	Maracaibo	Aruba—Maracaibo
16	Ned.	El Libertador	Maracaibo—Aruba	La Guaira
16	„	Baarn	Amsterdam	Cristobal
16	Amk.	Santa Paula	New-York	La Guaira
16	„	Mayan	La Guaira	Maracaibo
17	Duitsch	Allemania	Maracaibo	„
17	Fransch	San Diego	Havre	Cristobal
17	Ned.	Amor	Prt. Cabello	Aruba—Maracaibo.

Maria's dood en Hemelvaart

LEGENDE EN HISTORIE.

De oudste betrouwbare vermelding van een kerkelijke feestviering ter ere der H. Maagd, heeft men gevonden in de lofrede van Theodorus op den H. Theodosius, rond het jaar 500. Hij zegt daar, dat het in de kloosters in Palestina gebruikelijk was jaarlijks een gedachtenis te vieren van de H. Moeder Gods, bij welke plechtigheid alle kloosterlingen te zamen kwamen. Datum of aard van dit feest worden echter niet aangeduid, maar in zijn Heortologie spreekt dr. Kellner toch het vermoeden uit dat hier de 15de Augustus bedoeld zal zijn, welke dag reeds van oudsher, meent hij, in het Oosten als Maria's sterfdag gegolden heeft. Het feest van Maria's ten hemelopneming zou dan tevens 't oudste Mariafeest zijn. Zeer waarschijnlijk is het dat de verering der H. Maagd in de Kerk veel ouder is dan de openbare kerkelijke feestviering. De oorzaak hiervoor meent men te moeten zoeken in de voorzichtigheid, door de kerkelijke overheden betracht, om geen aanleiding te geven voor verkeerde opvattingen door een openbare verering der ouders des Heren in de tijden dat het heidendom met zijn godenmythen en genealogieën nog in volle kracht was.

Dat echter Maria's sterfdag het eerste openbare feest is geweest, moge hieruit verklaard worden dat men van de eerste dagen van het Christendom af, zowel in Oost als West, gewoon was de sterfdag der martelaren te vieren.

Toen men dit later ook ging doen voor Maagden, Belijders en anderen, werd ook de sterfdag van de Moeder des Heren niet vergeten. F. G. Holweck echter, de schrijver der. Fasti Mariani, oppert de mening dat het feest van 15 Aug. oorspronkelijk het jaarfeest van een kerkwijding is, eerder dan alleen de gedachtenis van Maria's dood.

Een moeilijkheid voor dit Mariafeest was wel de algehele afwezigheid van betrouwbare gegevens omtrent de dood der Moeder Gods, haar begrafenis, haar verrijzenis en haar hemelvaart.

Verhalen waren er voldoende, complete verhandelingen zelfs, de een al fantastischer dan de ander, maar het onwaarschijnlijke en fabelachtige heeft zich van begin tot eind zo diep en vast in de tekst geworteld, dat een achterdochtig verstand in de verleiding zou komen met de fabel ook de historische kern over boord te zetten.

Epiphanius komt er rond voor uit dat hij er eerlijk gezegd niets met zekerheid er van zeggen kan. Zelfs gaat hij zo ver, hoewel in voorzichtige bewoordingen, dat hij de mogelijkheid niet uitgesloten acht, dat Maria niet eens gestorven [illegible] voegt hij er bij, van haar uiteinde weet niemand iets af. In 1879 is, hoe ongelofelijk het ook moge zijn, deze krasse twijfel weer eens naar voren geschoven door Arnaldi, die met enige dubia kwam aangedragen.

Dat er ondanks alles geen redelijke twijfel mogelijk is aan Maria's dood en hemelvaart zal nog blijken.

Het geloof aan de lichamelijke opneming van Maria ten hemel vindt men in het apocriefe verhaal „De obitu S. Dominae", over de dood der H. Maagd, dat ten onrechte op naam staat van St. Jan en dateert uit de 4de of 5de eeuw. Eveneens vindt men het in „De transitu Virginis", de overgang, van aarde naar hemel der Maagd, ten onrechte toegeschreven aan Melito van Sardis, en in een niet authentieke brief van Dionysius den Areopagiet. Wanneer men echter de authentieke geschriften naslaat van Andreas en Creta, Joannes Damascenus, Modestus van Jerusalem en anderen, vindt men betrouwbare aanduidingen van dit Mariafeest, het voornaamste van al haar feesten.

Deze getuigenissen dateren echter pas van de 7de en 8ste eeuw, een omstandigheid die zeer goed samenvalt met het bericht van de 14de-eeuwsen Grieksen geschiedschrijver Nicephoros Kallistos, die vermeldt dat Keizer Mauritius rond het jaar 600 de sterfdag van Maria in heel zijn rijk op 15 Augustus deed vieren.

De Datum.

Wat Rome betreft, weten we met zekerheid dat het feest er, onder Byzantijnse invloed, kort voor 650 ingevoerd werd. Van Rome uit ging het over naar Milaan en naar Spanje. Bijzonder belangwekkend is de geschiedenis van dit feest in Gallië. Daar wordt vanaf het begin der VIde eeuw in Januari een feest ter ere van Maria vermeld.

Het Martyrologium Hieronymianum, in de recensie van Auxerre, op het einde der VIde eeuw, geeft zowel datum als object nauwkeurig aan: 18 Januari dood en begrafenis der H. Maria. Op dezelfde datum, aldus Dom Capelle in Eph. Theol. Lov. 1926, heeft het koptisch kalendarium een „planctus dominae Mariae", een gedachtenis van de dood der H. Maagd. Uit de homilieën van Severus blijkt ook dat te Antiochië in het begin der zesde eeuw een Mariagedachtenis gevierd werd in de maand Januari. Men herinnerde zich hierbij dat de monniken in Gallië veel gebruiken van de Egyptische monniken hebben overgenomen

Ook St. Gregorius van Tours geeft in zijn „De Glorie der Martelaren", in 590 geschreven, een vermelding van dit feest in Januari, waaruit blijkt dat Maria's ten hemelopneming, met lichaam en ziel, het object der feestviering was. Voor de datum, 18 Januari heeft hij een eigenaardige uitleg. Het feest wordt niet gevierd op de dag harer hemelvaart, maar op de gedenkdag van haar hulp om de zuilen van de basiliek, die Constantijn te harer ere deed bouwen omhoog te krijgen. De architect had van alles al geprobeerd, maar de geweldige zuilen kreeg hij niet op hun voetstuk. 's Nachts verscheen hem de H. Maagd, die hem de werktuigen toonde en hem beval drie schoolkinderen te nemen om het reuzenwerk te verrichten.

Het feit echter, dat drie zo uiteenliggende kerkgebieden als Gallië, Syrië en Egypte in de zesde eeuw, in een tijd dus, waarin tussen hen geen liturgische betrekkingen bestonden, datzelfde feest vierden, wijst er op, aldus Dom Capelle, dat het hier gaat om een aloud en eerbiedwaardig erfgoed.

Tot op het einde der zevende eeuw handhaaft de Gallikaanse liturgie haar Mariafeest op 18 Januari. Rond 700 wordt de naam Festivitas vervangen door Adsumptio, maar de datum blijft 18 Januari. Eindelijk in de loop der achtste eeuw wordt de Romeinse assumptio-liturgie met datum en al overgenomen. Het feest van 18 Jan. verdwijnt geheel.

Dom Capelle heeft zorgvuldig onderzocht hoe men tot deze twee datums gekomen is. Onder de ons bewaarde bewerkingen van het apocriefe verhaal „De transitu Mariae" schijnen de koptische wel de oudste te zijn. Al deze koptische teksten laten Maria's dood in de nacht van 20 op 21 van de maand Tobi gebeuren, wat met 18 Jan. overeenkomt. In de oudste tekst geschiedt de hemelvaart de dag daarop, maar de drie andere verleggen haar tot in de maand Messore (Augustus) en een daarvan (Theodosius van Alexandrië) stipt uitdrukkelijk aan, dat er tussen dood en hemelvaart 206 dagen verliepen.

Welnu van 18 Januari tot 15 Augustus rekent men juist 206 dagen, als men, zoals de Kopten, enkel maanden van 30 dagen neemt.

Zeer waarschijnlijk vierde men dus Maria's dood en verheerlijking op een en dezelfde dag: 18 Januari. Door de legende der 206 dagen zou men het feest in tweeën zijn gaan splitsen, een voor de dood en een voor de hemelvaart, welk laaste feest het eerste overstraalde. Men bemerke, dat dit moeilijk te rijmen valt met dr. Kellner's mening.

De Leuvense Magister Eug. Druwé S.J. knoopt hier, in het Tijdschrift voor Liturgie Aug. 1935, de vraag aan vast, of de 18de Januari als feestdatum ook zijn ontstaan aan het apocriefe verhaal te danken heeft of omgekeerd, als reeds bestaand in het verhaal werd opgenomen.

[illegible] gen, dat de 18de Januari reeds lang als datum voor de jaarlijkse gedachtenis van Gods heilige Moeder in gebruik was, als een begeleiding van de Epiphania Domini — ons Driekoningenfeest, het oude Oosterse Kerstfeest — nog voor het ontstaan van ons Westerse Kerstfeest, waarbij het anders natuurlijker paste, en in welks nabijheid het dan ook later op sommige plaatsen voorkomt.

Keizer Mauritius heeft dan aan alle verschil in viering, wat de datum betrof, een definitief einde gemaakt door 15 Aug. voor te schrijven.

Op de 4de dag van het octaaf van Maria's tenhemelopneming, de 18de Aug., geeft het brevier in de 2de Nocturn een gedeelte van een preek van St. Jan van Damascus, waarin heel sober de legende verhaald wordt van Maria's afsterven. In het bijzijn der Apostelen, behalve Thomas, sterft Maria, waarop haar ziel door de hemelse heerscharen naar de hemel wordt geleid.

Na drie dagen komt ook Thomas te Jerusalem en wil nog het lichaam der H. Maagd zien. Men opent het graf, maar men vindt slechts de doeken waarin het lijk was gewikkeld en waaruit een heerlijke geur opstijgt.

Deze gegevens zijn gebaseerd op de zogenaamde Historia Euthymiaca, van een niet nader bekenden Euthymius, die zich beroept op Juvenalis, bisschop van Jerusalem, die ook op het Concilie van Chalcedon aanwezig was. Pulcheria, gemalin van keizer Marcianus, had een kerk ter ere van Maria in Konstantinopel gebouwd, waarheen zij Maria's stoffelijk overschot wilde overbrengen. Zij wendde zich nu tot Juvenalis, die haar van het lege graf vertelde.

Feitelijk echter kan deze historia niet voor de negende eeuw vervaardigd zijn, in welke tijd ze ook in de Assumptiohomilie van St. Jan van Damascus werd ingeschoven. Hoe dan ook, het verhaal staat nu in het brevier, maar uit de aanhef „ex antiqua et verissima accepimus traditione," uit de oude en allerrechtste overlevering, heeft men het woord verissima geschrapt!

Deze kern van het verhaal vindt men in de verschillende lezingen wel terug, maar steeds met de meest fabelachtige en onwaarschijnlijke toevoegingen. Men leze b.v. in deel II van Pater Kronenburg's „Maria's Heerlijkheid in Nederland", wat het Passionale er van maakt, en men leze in Groot Nederland 1928 II wat W. van Lennep uit door hem niet nader aangeduide oud-Christelijke geschriften heeft samengelezen.

In Rembrandt's ets, het sterfbed van Maria, „het meesterwerk van 1639", vindt de fantastische legende een zwierige, scherpe uitbeelding.

De Plaats.

Wat de plaats van Maria's zalig afsterven betreft, vindt men eveneens onzekerheid en onenigheid, alhoewel een meer algemeen gevoelen Jerusalem, waar men het graf nog meent te kunnen aanwijzen, boven Ephese verkiest.

Het object der feestviering.

Wat het object van het oude feest aangaat — wij vieren immers én Maria's dood én haar opneming in de hemel — bestaat door de verschillende benamingen die de oude ons overgeleverde liturgische boeken gebruiken, enige onduidelijkheid, maar meent Mag. Druwé vanaf het midden der zevende eeuw wordt in heel het Westen dit feest zo goed als altijd „Assumptio", opneming geheten. Alhoewel dit woord etymologisch genomen, de lichamelijke hemelvaart niet uitspreekt, en vroeger ook voor het verscheiden van andere heiligen gebruikt werd, ligt nochthans in het langzamerhand uitsluitend toeëigenen ervan voor Maria's heengaan, een ondubbelzinnig teken van de voorkeur der Roomse kerk voor de mening van Maria's lichamelijke ten hemelopneming, een voorkeur die ook tot uiting kwam toen Pius V de Pseudo-Hieronymiaanse lessen uit het brevier [illegible] vanwege de twijfel aan Maria's [illegible]zenis en hemelvaart, die daar in [illegible] komt, terwijl ook de onduidelijke „dormitio", het inslapen, het af[illegible] der H. Maagd, door de homilie[illegible] reeds genoemde Oosterse bissch[illegible] voldoende verduidelijkt wordt. Men [illegible] de dan ook Maria's lichamelijke [illegible]ming ten hemel.

Gedurende twaalf eeuwen heeft [illegible] nu een opvatting die algemeen is [illegible] Kerk, zowel Oost als West. Gegev[illegible] de bijstand van den H. Geest, [illegible] Kerk leidt en voor dwaling beho[illegible] deze algemene opvatting een dw[illegible] argument voor de waarheid ervan [illegible]vens voor het feit dat Maria's ten [illegible] opneming, een geopenbaarde wa[illegible] moet zijn en in de schat des geloofs [illegible] zijn begrepen; daar wij dit feit [illegible] door goddelijke openbaring kunnen [illegible]nen.

Bijna 200 Vaders richtten da[illegible] verzoekschriften tot het Vaticaans[illegible]cilie om Maria's ten hemelopneming [illegible] dogma gedefineerd te zien.

Copyright P. I. B. Box 6 Copenhagen

AMDAMSON WIL NIET GESTOORD WORDEN.